

[Alfred Jensen.]

Jeg hæftede mig ved, at den ærede ordfører for retsforbundet talte om, at reguleringen ifølge § 6 skulle være mindst mulig. Det forstår jeg så udmærket, for det, der findes her, betyder faktisk, at man gennem regulering ikke fremmer de handelsmuligheder, Danmark har, men tværtimod hæmmer dem. Jeg og andre medlemmer af den kommunistiske gruppe har talt for, at man skulle anlægge helt andre synspunkter ved handelssamkvemet med Østeuropa; dér må være større muligheder for salg af de produkter, som vi ellers har vanskeligheder ved at afsætte og afsætte til rimelige priser.

Norge afsætter 75 pct. af eksportsildene til Sovjetunionen, og det er næppe af hensyn til sovjetbefolkningens forsyning med sild, at noget sådant er kommet i stand. Årsagen må søges i, at Norge har forpligtet sig til sammen med sildene at levere et vist kvantum aluminium. Her har vi et eksempel på, at der trods de forskellige bindinger, Danmark har, alligevel er en mulighed for at handle anderledes, og derfor må vi vel også i denne forbindelse rejse spørgsmålet om anlæggelse af en anden fremgangsmåde ved tilrettelæggelsen af handelen.

Spørgsmålet om betalingsforhold m. v., der findes i det tredje kapitel, rejser på ny problemet om kontrol med hjemtagelse af valuta. Som afsnittet er affattet, ser det meget tilforladeligt ud; det svarer til det, der har været tidligere. Men vi har ved visse lejligheder spurgt om, hvilke kontrolforanstaltninger der er truffet, hvad der er gjort for at sikre, at valuta blev hjemtaget. Svarene, vi har fået, har været, at der praktisk talt ingen kontrolforanstaltninger var, og derfor må det vel være rimeligt at spørge nu, hvor en anden mand har fået ministeriet i sine hænder, om der vil blive anlagt en anden fremgangsmåde for fremtiden, om de bemyndigelser, der findes her, vil blive udnyttet til at sikre kontrollen med hjemtagelse af valuta.

I det hele taget afhænger denne lovs betydning af den måde, hvorpå bemyndigelserne praktiseres, og for os er det afgørende, hvilke besvarelser der kommer på de stillede spørgsmål, og hvad der kommer ud af udvalgsarbejdet. Derfor må vi for-

beholde os vor stilling, indtil vi ser resultatet af drøftelserne mellem første og anden behandling.

Handelsministeren (Philip): Jeg føler trang til som indledning at takke ordførerne for de seks partier for deres indlæg. Det forekommer mig, at disse taler giver håb om, at vi under udvalgsbehandlingen skulle kunne nå frem til en bred tilslutning til denne lovgivning — noget, som jeg for min del ville anse for meget ønskeligt. Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til de forskellige synspunkter, der er kommet frem.

Jeg glædede mig meget over, at det ærede medlem hr. Chr. Christiansen begyndte med at understrege, at vi i Danmark har haft ganske særlige forhold. Jeg har aldrig været opmærksom på det, som det ærede medlem fremhævede: at man allerede ved den første fremsættelse understregede, at vi får mindre for vore varer. Men det er vel netop det, der er baggrunden for, at vi gennem disse mange år har måttet oprettholde denne regulering. Det har jo netop været karakteristisk for den sidste menneskealder, at vi hele tiden har fået mindre for vore varer end før, og jeg tror, det er denne ulykkelige udvikling for Danmarks økonomi, som vi må se som hovedforklaringen på vore stadige valutariske vanskeligheder og også som forklaringen på, at vi til stadighed har måttet have denne lovgivning, en form for lovgivning, som man — det har der ofte været bred enighed om i det høje ting — i grunden ønskede man kunne slippe af med.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen stillede et par specielle spørgsmål til mig, som jeg gerne vil svare på. Det ene drejede sig om udgifterne i forbindelse med benzinrationeringen sidste år. I den ændrede vareforsyningslov, som vedtoges sidste år, indsattes der en bestemmelse, der gav handelsministeren bemyndigelse til at betale. Jeg tror, man har opfattet denne bemyndigelse sådan — og det forekommer mig at være en rimelig opfattelse — at handelsministeren bør anvende denne bemyndigelse, for så vidt en rationering får et større omfang og bliver bekostelig; men rent faktisk har benzinrationeringen været forholdsvis billig, og vi kan jo ikke komme